

Arrest

Nr. 28 298 van 3 juni 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 29 mei 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 14 juli 2008.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 april 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Vluchtrelaas

U verklaarde de Sierraleonense nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Freetown. Uw vader, een taxichauffeur, kwam in 1998 om het leven. Het is niet duidelijk of hij om het leven kwam in een ongeluk dan wel om het leven werd gebracht U woonde bij uw moeder, uw twee zussen (T.) en (F.) en uw broer (B.) in Calaba town (Freetown). U behoort tot de Susu-etnie. Op een dag keerden u, uw moeder en uw jongere broer terug van de boerderij. Uw zussen waren door rebellen om het leven gebracht en jullie troffen jullie woning volledig vernield aan. Uw moeder besliste dat jullie naar ‘Baibureh’, nog steeds in Calaba town zouden gaan maar enige tijd later nam uw moeder u en (B.) mee naar het Siaka Stevens stadion waar veel mensen naartoe gevlucht waren. Enige tijd later werden u en anderen meegenomen door onbekenden, waarvan sommigen er uit zagen als rebellen. Jullie werden er geslagen, bedreigd en

sommige meisjes werden door hen aangerand. Twee of drie dagen later kon u met een aantal anderen ontkomen. U keerde terug naar het Siaka Stevens stadion. Uw moeder besliste dat jullie het land zouden verlaten en jullie vestigden zich in Koko (Nigeria) bij een predikant (F.) genaamd. Op een dag werd het dorp aangevallen terwijl u, (B.) en (F.) in de kerk waren. Ook in de woning van de predikant waren slachtoffers gevallen, waaronder uw moeder. (F.) werd ziek en u en uw broer kwamen op straat terecht. Op een dag werden jullie opgepikt door een persoon die jullie meenam naar een zekere '(I.)'. Deze laatste had een heel groot huis en was betrokken bij de lokale politieke problemen: hij had aspiraties om koning-priester te worden. U, uw broer en anderen die in zijn woning verbleven, moesten hem hierbij helpen. Zijn groep moest huizen in brand steken en zelfs mensen om het leven brengen. Zelf hebt u hier niet aan deelgenomen maar uw broer is op een dag niet teruggekeerd van een missie naar 'Abraka'. Samen met (J.), (A.) en (E.) slaagde u er op een dag in te ontsnappen. Jullie hadden geld gestolen van (I.) en vluchtten naar Warri. (A.) stelde u voor aan een blanke man die u aan boord bracht van een schip. Samen met (A.) reisde u per boot tot in Antwerpen. U bleef vervolgens nog twee à drie dagen bij een u onbekend persoon en ging toen asiel aanvragen. Op 30 augustus 2005 startte u uw asielprocedure.

B. Motivering

Niettegenstaande de Dienst Vreemdelingenzaken op 17 november 2005 uw asielaanvraag ontvankelijk verklaarde, dienen thans volgende opmerkingen te worden gemaakt.

Er dient te worden opgemerkt dat uw vrees voor vervolging in het licht van de Vluchtelingenconventie van Genève ten aanzien van het land waarvan u verklaart de nationaliteit te hebben, moet worden beschouwd. In casu dient te worden nagegaan of en omwille van welke redenen u actueel niet terug kan naar Sierra Leone.

Eenzijds zijn er de feiten waarvan u melding maakte en die voor uw moeder de directe aanleiding vormden voor jullie vertrek uit het land. De gebeurtenissen die u toen zijn overkomen en specifiek het gedwongen verblijf gedurende twee à drie dagen bij een onbekende groep personen, dienen te worden gezien binnen de aan de gang zijnde burgeroorlog en de algemene onveilige situatie in Sierra Leone. De eerste vraag die dient te worden beantwoord is of deze personen u actueel nog problemen zouden bezorgen. In dit verband dient te worden opgemerkt dat u deze personen niet kent en uit uw verklaringen niet blijkt dat u specifiek gevisieerd werd (gehoorverslag Commissariaat-generaal, verder Cg, p.8) of dat deze personen op zoek zouden zijn naar u. De situatie in Sierra Leone is ondertussen drastisch gewijzigd. Uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat de oorlog reeds ten einde is sinds 18 januari 2002. Er werden parlementaire en presidentiële verkiezingen gehouden op 14 mei 2002. Het RUF (Revolutionary United Front) nam ook deel, onder de naam RUF (Revolutionary United Front Party). Deze verkiezingen werden door buitenlandse waarnemers als overwegend gewelddoos en vrij bestempeld. De ontwapening en de demobilisatie van ex-strijders werd in 2002 afgerond. De ex-strijders, waaronder de ex-rebellen, werden buiten vervolging gesteld door middel van een amnestieregeling. Enkel degenen die als meest verantwoordelijk worden aanzien voor de ernstige oorlogsmisdaden begaan tijdens de burgeroorlog worden vervolgd. Zo werden een wel bepaald aantal personen voor een speciaal oorlogstribunaal gebracht. Gelet op de stabiele situatie besliste de VN-Veiligheidsraad intussen eveneens de vredestroepen terug te trekken uit Sierra Leone. De internationale vredesmacht UNAMSIL vervulde haar opdracht in het land tot 31 december 2005. Nadien werd een einde gesteld aan haar mandaat.

Anderzijds zijn er de inlichtingen die u verstrekt hebt op de vraag van de interviewer van het Commissariaat-generaal waarom u actueel denkt niet terug te kunnen naar Sierra Leone. Hierbij verwees u in de eerste plaats naar de problemen die u zou kunnen hebben met de familie van uw vader (Cg p.1 1), deze vallen echter niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. U verklaarde overigens zelf dat het hier een familiekwestie betrof (Cg p. 11). Op de vraag of u niet op een andere plaats in Sierra Leone kon gaan leven, antwoordde u nog altijd de pijnen te zien en zei u dat uw vader volgens geruchten zou gedood zijn door zijn broer (Cg p.11). Op de daaropvolgende vraag welke u pijnen u ziet, repliceerde u 'de foltering' en voegde u er aan toe dat er niets goeds komt van Afrikanen. Toen u tenslotte gevraagd werd of er nog een andere reden is waarom u niet terug kan, antwoordde u 'Ik heb het land niet graag meer, na het incident, weet niet, misschien is het niet gemaakt voor mij, misschien ben ik niet gemaakt om daar te zijn' (Cg p.11), waarmee u opnieuw verwees naar de feiten die plaatsgrepen in Freetown. Tijdens het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken antwoordde u op de vraag waarom u [vanuit Nigeria] niet naar Sierra Leone terugkeerde dat u denkt dat

daar nog steeds problemen zijn en dat u daar niemand kent (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken dd. 4 november 2005 - pt. 42).

Alhoewel de door u aangehaalde gebeurtenissen in Sierra Leone, waarbij u slachtoffer en getuige was tijdens uw gedwongen verblijf gedurende twee à drie dagen bij de rebellen, ernstig voorkomen, kan niet zonder meer worden besloten dat deze gebeurtenissen door u terecht als een dwingende reden ('compelling reason') zouden kunnen worden ingeroepen om te verantwoorden dat u niet langer beroep wil doen op de bescherming van de Sierraleonense overheid (zie paragraaf 136, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, UNHCR). Uit het psychologisch evaluatieonderzoek uitgevoerd door de Psy-Support Cel (dd. 1 februari 2006) blijkt overigens dat uw huidige psychologische toestand niet rechtstreeks of uitsluitend wordt toegeschreven aan de nare ervaringen die u zes à zeven jaar geleden in Sierra Leone ondervonden heeft, maar wel aan een opeenvolging van traumatiserende ervaringen, zowel in Sierra Leone als in Nigeria.

U blijkt niet in het bezit te zijn van enig document, zodat een controle van uw nationaliteit, identiteit en reisweg niet mogelijk is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Binnenlandse zaken op uw psychologische problemen, waarvoor een behandeling in uw land van oorsprong vrijwel onmogelijk is (zie verslag psychologisch evaluatieonderzoek)."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

2.2.1. Verzoeker merkt op dat de situatie in Sierra Leone inderdaad drastisch veranderd is sinds de gebeurtenissen die aanleiding waren voor zijn vertrek, doch stelt dat het feit dat UNAMSIL een einde heeft gesteld aan haar jarenlang mandaat niet automatisch betekent dat er nu rust en orde heerst. Uit een artikel van Human Rights Watch zou blijken dat het aangehaalde DDR programma in de praktijk niet voldoende gefunctioneerd heeft en vele jongeren terug ten prooi zijn gevallen aan nieuwe mobilisaties om te vechten in nieuwe conflictzones. Tevens wordt de corruptie in het programma toegelicht.

De aangehaalde informatie is volgens verzoeker eenzijdig en onvoldoende om te motiveren dat er geen gevaar bestaat voor vervolging en/of gebrek aan bescherming vanwege de overheid.

Uit informatie van het HCR zou blijken dat er nog steeds ongeveer 12.000 Sierra Leonese burgers buiten hun land leven en niet zijn teruggekeerd. Het HCR raadt aan om elk dossier op individuele basis te onderzoeken, zodat een verwijzing naar de veranderingen in het algemeen hieraan niet voldoet.

Verzoeker voert aan dat hij zo zoveel geleden heeft, geen enkel vertrouwen heeft in zijn overheid en vreest dat hij weer ten prooi zou kunnen vallen aan allerlei mistoestanden.

Met betrekking tot de actualiteit van zijn vrees werpt verzoeker op dat hij niet kan rekenen op enige sociale of familiale bescherming. Als mogelijk kindsoldaat of slachtoffer van rituelen zou hij vervolging vrezen op grond van het behoren tot een bepaalde sociale, kwetsbare groep.

Aangaande het intern vluchtalternatief wenst verzoeker te herhalen dat het relevante criterium de beschikbaarheid is van een bescherming in een andere regio, met mogelijkheid om een sociaal-

economisch bestaan te behouden, hetgeen volgens hem niet het geval is. Hij wijst tevens op zijn minderjarigheid.

Verder merkt verzoeker op dat hij zich inderdaad beroept op de "compelling reason", gezien het voorgaande en het feit dat hij er een totaal gebrek aan vertrouwen in zijn overheid aan overgehouden heeft.

Verzoeker stelt dat het overduidelijk is dat de gebeurtenissen in Nigeria in rechtstreeks verband staan met zijn vrees ten aanzien van Sierra Leone aangezien deze gebeurtenissen nooit zouden voorgevallen zijn als hij niet uit zijn land had moeten vluchten.

In zijn verzoekschrift tot voorzetting voegt verzoeker een eigen verklaring van de feiten toe.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt omtrent zijn identiteit, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt voor zijn geloofwaardigheid.

Vooreerst dient te worden benadrukt dat verzoekers vrees voor vervolging ingevolge de vluchtelingendefinitie beoordeeld dient te worden ten aanzien van Sierra Leone, het land waarvan hij verklaart de nationaliteit te bezitten. Verzoeker toont tevens niet aan hoe de gebeurtenissen in Nigeria, die duidelijk vreemd zijn aan deze in Sierra Leone, zijn vrees ten aanzien van een terugkeer naar Sierra Leone zouden kunnen beïnvloeden.

Verzoeker dient niet alleen aan te tonen dat zijn vrees gegrond is, maar tevens dat deze actueel is.

Hij verklaarde dat hij vanuit Sierra Leone naar Nigeria vluchtte nadat zijn familieleden ernstige problemen hadden ondervonden en hij gedurende twee à drie dagen meegenomen werd door een onbekende groep personen. Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat hij bij een terugkeer naar Sierra Leone actueel vervolgd of gezocht zou worden door deze personen aangezien de voormelde gebeurtenissen zich situeren binnen de algemene onveilige situatie ten tijde van de burgeroorlog, waaraan echter blijkens de voorhanden zijnde landeninformatie op 18 januari 2002 een einde werd gemaakt. De situatie is derhalve grondig gewijzigd sinds verzoeker het land verliet in 1999. Hij betwist de motivering van de bestreden beslissing hieromtrent en verwijst weliswaar naar rapporten van Human Rights Watch en UNHCR, doch voegt deze niet toe aan het verzoekschrift. De beweringen omtrent corruptie en het falen van het DDR programma worden derhalve niet afdoende gestaafd en vermogen niet de informatie waarop de bestreden beslissing gesteund is en die zich in het administratief dossier bevindt (stuk 20: "landeninformatie"), te ontcrachten. Bij de nota wordt bovendien recentere informatie gevoegd waarin de vaststellingen van de bestreden beslissing omtrent de situatie in Sierra Leone worden bevestigd (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

Hoe dan ook slaagt verzoeker er niet in om in concreto een persoonlijke vrees voor vervolging hard te maken, noch dat hij omwille van één van de criteria van de vluchtelingendefinitie geen bescherming zou kunnen bekomen. De bestreden motivering stelt terecht dat uit zijn verklaringen niet blijkt dat hij specifiek gevisieerd werd door de voormelde groepering en hij de betrokken personen niet kent. Hij gaf enkel aan dat ze eruit zagen als rebellen (administratief dossier, stuk 7, p. 7-8). Deze motivering wordt door verzoeker overigens niet betwist. De in het verzoekschrift geuite vrees om opnieuw ten prooi te vallen aan allerlei mistoestanden, mogelijk slachtoffer te worden van rituelen, dan wel als kindsoldaat te zullen worden gebruikt, is louter speculatief en van algemene aard, mede in acht genomen dat verzoeker thans twintig jaar is.

Verder is de bestreden beslissing terecht van oordeel dat verzoekers vrees ten aanzien van de familie van zijn vader, doordat hij diens eigendommen zou innemen, geen nexus vertoont met één van de criteria van de Conventie van Genève, hetgeen verzoeker niet betwist.

De Raad volgt verweerder waar deze aanhaalt dat er geen gegronde elementen naar voren werden gebracht waaruit zou blijken dat verzoeker zich niet elders in Sierra Leone zou kunnen vestigen teneinde zijn voorgelaten problemen te ontvluchten. Wanneer hem gevraagd werd waarom hij niet elders in het land zou kunnen verblijven, verklaarde verzoeker: *"Ik zie nog altijd de pijnen, (...) de foltering en er komt niets goeds van Afrikanen, hun land, ze zijn corrupt en kunnen problemen veroorzaken gelijk wanneer."* (ibid., p. 11). Verzoeker is nu twintig jaar, waardoor het argument van de minderjarigheid vervalt. De bestreden motivering aangaande het voorhanden zijnde intern vluchtalternatief is geenszins onredelijk, vindt steun in het administratief dossier en blijft onverminderd overeind.

Verzoekers herhaling dat hij het vertrouwen in de Sierra Leonese overheid verloren heeft, volstaat geenszins om de bestreden motivering aangaande de beschermingsmogelijkheden van de nationale autoriteiten te ontkrachten, mede in acht genomen dat de situatie in Sierra Leone blijkens de voorhanden zijnde landeninformatie aanzienlijk wijzigde. Ook deze motivering blijft derhalve staande en wordt door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat de aan het verzoekschrift tot voortzetting toegevoegde verklaring zich reeds in het administratief dossier bevond (stuk 11) en het hierin weergegeven relaas in de bestreden beslissing werd beoordeeld. Het nogmaals bijbrengen van dit document doet uiteraard geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Wat betreft de psychologische verslagen in het administratief dossier, dient te worden opgemerkt dat de eventuele medische problemen in casu niet relevant zijn ter beoordeling van het bestaan van een actuele vrees voor vervolging.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

2.3.1. Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.2. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan ter staving van zijn vraag om subsidiaire bescherming. De elementen in het administratief dossier in acht genomen, alsook het hoger vastgestelde intern vluchtalternatief en de beschermingsmogelijkheden (zie sub 3.2), toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.